आनायिता कौसल्ययेतिशेषः ॥३१॥ तस्मिन्कालेपि रामागमनविशिष्टेकालेपि आमीलितेक्षणा ध्यानवशात्॥ अन्वास्यमानोपास्यमाना ॥३२॥ पुष्येतिपाठे तद्युक्तकालस्याधिकरणस्यापिकरणत्वविवक्षाबोध्या ॥३३॥ वरं श्रेष्ठं अतएवहर्षयन् ॥३४॥ यथामेपितुःस्वसंबंधेन राज्ञोदशरथस्यात्युत्कृष्टत्वध्वननं शासनमाज्ञा तथाश्वोमेभिषेकोभवितेतिसंबंधः॥३५॥ सहीति ॥ हिरण्यर्थे सपितापि मामेवमुक्तवानित्यर्थः॥३६॥ मंगलानि महार्हगंधमाल्याभरणादिरूपाणि मंगलस्नानादीनिच ॥३७॥ चिरकालाभिकांक्षित

प्रागेवचागतातत्रसुमित्रालक्ष्मणस्तथा॥ सीताचानायिताश्रुत्वाप्रियंरामाभिषेचनं॥ ३१ ॥ तस्मिन्कालेपिकौसल्यातस्थावामीलितेक्षणा॥ सुमित्रयान्वास्यमानासीतयालक्ष्मणेनच॥ ३२॥ श्रुत्वापुष्येचपुत्रस्ययौवराज्येभिषेचनं ॥ प्राणायामेनपुरुषंध्यायमानाजनार्दनं॥ ३३॥ तथासनियमामेवसोभिगम्याभिवाद्यच॥ उवाचवचनंरामोहर्षयंस्तामिदंवरं॥ ३४॥ अंबपित्रानियुक्तोस्मिप्रजापालनकर्मणि॥ भविताश्वोभिषेकोमेयथामेशासनंपितुः॥ ३५॥सीतयाप्युपवस्तव्यारजनीयंमयासह॥ एवमुक्तमुपाध्यायैःसहिमामुक्तवान्पिता॥ ३६॥ यानियान्यत्रयोग्यानिश्वोभाविन्यभिषेचने॥ तानिमेमंगलान्यद्यवैदेह्याश्चैवकारय॥ ३७॥ एतच्छ्रुत्वातुकौसल्याचिरकालाभिकांक्षितं॥ हर्षबाष्पाकुलंवाक्यमिदंराममभाषत॥ ३८॥ वत्सरामचिरंजीवहतास्तेपरिपंथिनः॥ ज्ञातीन्मेत्वंश्रियायुक्तःसुमित्रायाश्चनंदय॥ ३९॥ कल्याणेबतनक्षत्रेमयाजातोसिपुत्रक॥ येनत्वयादशरथोगुणैराराधितःपिता॥ ४०॥ अमोघंबतमेक्षांतंपुरुषेपुष्करेक्षणे ॥ येयमिक्ष्वाकुराज्यश्रीःपुत्रत्वांसंश्रयिष्यति॥ ४१॥ इत्येवमुक्तोमात्रातुरामोभ्रातरमब्रवीत्॥ प्रांजलिंप्रव्हमासीनमभिवीक्ष्यस्मयन्निव॥४२॥ मेतदभिषेकरूपं॥ हर्षजबाष्पेनाकुलमव्यक्तमधुरं॥३८॥ हताः भवंत्वितिशेषः॥ मे मम सुमित्रायाश्च ज्ञातीन्बंधूनभिनंदय ॥ ३९ ॥ कल्याणे नक्षत्रे ॥ शुभयुक्ते काले जातोजनितः येन शुभकालजननेन ॥ ४० ॥ पुष्करनेत्रे पुरुषे विष्णौ यन्मेक्षांत कामंपरित्यज्य तत्प्रीतिमात्रफलकं व्रतोपवासादिकृतं तदमोघं सफलंजायते ॥ बतेतिहर्षे साफल्येहेतुर्येयमित्यादि इदमभाषतेत्यन्वयः ॥ ४१ ॥ स्मयन्निव ॥ ईषद्धसन्नेवेत्यर्थः ॥ ४२ ॥